

men paa ingen Maade tiltraadt af Regjerin- gen. Det er et Actstykke, der er kommet ind til Ministeriet som Udtrykket for en Anskuelse, der naeres af Medlemmer af denne Commis- sion, men det er aldrig blevet tiltraadt af Regjeringen. Tvertimod, jeg har ved at med- dele denne Commissions Betænkning reserveret, at Ministeriet ikke deelte Commissionens An- skuelse. Nu at benytte det som et Argument mod Ministeriet, at der foreligger en Betænk- ning, som Ministeriet ikke tiltræder, men tverti- mod erklærer sig imod, det er en egen Maade at argumentere paa, som jeg dog troer blot i Forbigaaende at burde gøre opmærksom paa, den er forekommen oftere, men den er jo altid værd at lægge Mærke til. Det ærede Med- lem har meent, at Academibygningen, som for Tiden benyttes af Officeerskolen, burde sæl- ges, og har udtalt Tvivl om, at dette vilde ffee. For Diebliffet benyttes jo Academibygningen endnu, som jeg før bemærkede, af Officeersko- len. Om den vil kunne sælges, eller om en anden Bygning istedetfor den vil kunne sæl- ges, det kommer an paa den endelige Ordning af Caserneringsforholdene i Kjøbenhavn, som det gjælder om at træffe paa en hensigtsvæ- rende Maade. Naar det ærede Medlem ud- taler, at Krigsbestyrelsen har grebet om sig, overseer han ganske, at Hærloven har sat ganske andre Kræfter i Bevægelse end før. Naar en Bygning som Dvæsthussgadens Ca- serne tidligere kunde stilles til Finantmini- sterens Disposition for at sælges og senere er tagen tilbage, saa har det ganske simpelt sin Grund i, at man efter Hærlovens Indførelse ikke kunde undvære denne Bygning, og det vilde dog være en ganske egen Finantpolitik, at man folgte Bygninger for saa enten at lægge Mandskabet i Telte, som altid er en langt kostbarere Maade at huse det paa, eller købe nye Bygninger, fordi man havde folgt dem, man havde. Den Fremgangsmaade, at begynde med at sælge og siden skaffe sig paa anden Maade, hvad man trænger til, kan jeg ikke ansee for anbefalelsesværdig. Der kommer en stor Mængde unge Mænd ind til Tjeneste. De kunne ikke caserneres her i Kjøbenhavn, saaledes som de kunne udenfor Kjøbenhavn. Det ærede Medlem siger nok, at det burde

være anderledes, og at Forholdet er ordnet under andre Forudsætninger end de nuvæ- rende; men det forhindrer dog ikke, at her er en Ordning, der grunder sig paa en Over- eenskomst, og som man ikke saaledes uden videre kan støde overende, fordi det ikke con- venerer En. Der staaer saaledes blandt An- det en meget stor Bygning, som saavidt mig bekjendt er opført af Kjøbenhavns Commune eller for Bidrag, ydede af den i Overensstem- melse med denne Overenskomst. I denne Bygning ere flere Afdelinger anbragte. Man kan dog ikke ganske lufte Dinene for et saa- dant materielt Bevis paa, at der er en Over- eenskomst, som ogsaa fra den anden Side er skeet Fyldest. Jeg vil altsaa trods det ærede Medlems Anbefaling ikke kunne indquartere det indkaldte Mandskab hos Borgerne i Kjø- enhavn. Allerede som Forholdene ere nu, maae flere Afdelinger lægge Mandskabet i Telte; der er ikke Plads i Hærens Bygninger. Mine Bestræbelse gaar ud paa at faae en saadan forandret Ordning i Hærens Bygninger, at vi kunde undgaae at lægge Mandskabet i Telte. Men navnlig hvert andet Aar, naar der ind- kaldes 2 Reserverbatailloner, er Mandskabets Tal saa stort, at der slet ikke har kunnet være Tale om at opgive nogen af Hærens Bygning- er for at bortfælge den. Det ærede Med- lem anbefaler, at denne Sag, ligesom enhver anden lignende Sag, skal henstaae uafgjort, indtil der kan foreligge en Garnisonslov, men naar det ærede Medlem vil undersøge, hvor- paa en Garnisonslov bør grundes, det Grund- lag, som bør være tilstede for, at man kan vedtage en hensigtsmæssig Garnisonslov, saa troer jeg, at han maae indrømme, at dette Grundlag for Tiden ikke er tilstede. Jeg vilde have stor Betænktilighed ved at begrunde en Garnisonslov paa Forhold, som muligt ville komme til at undergaae Forandringer i en nær Fremtid. Jeg troer derfor at burde indskrænke mig til at anbefale saadanne Forbedringer, som ligge nær og ere paatrængende, og jeg kan ikke indrømme Nødtigheden af den Anskuelse, at man skal ud- sætte det Nødvendige og umiddelbart Hensigts- svarende, fordi man ikke kan faae en Ordning tilveiebragt, som omfatter alle beslegtede For- hold. Jeg skal derfor fremdeles ret meget an-